

Sygn. akt VII U 1122/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Dadej - Więsyk
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Pelczyńska

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2015 r. w Lublinie

sprawy W. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty w związku ze służbą wojskową na dalszy okres

na skutek odwołania W. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 13 marca 2013 roku nr (...)

odwołanie oddala.

Sygn. akt VII U 1122/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w L. odmówił W. M. (2) prawo do renty w związku ze służbą wojskową od dnia 1 kwietnia 2013 r. (k. a.r.).

W. M. (1) zaskarżył powyższą decyzję do sądu. Z odwołania, jakie wniósł dnia 18.04.2013 r. (k. 2-8 a.s.) oraz z jego wyjaśnień, wynikało, że domaga się on zmiany zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie mu prawa do renty w związku ze służbą wojskową.

ZUS O/ w L. wniósł o oddalenie tego żądania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. M. (1) ur. (...) ukończył (...) Szkołę Zawodową a następnie Technikum (...). Od 4.11.2008 r. do marca 2013 r. prowadził działalność gospodarczą w zakresie baru szybkiej obsługi, zatrudniał dwóch pracowników.

Wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową w okresie od 2.11.1989 r. do 19.01.1990 r. (zaświadczenie, t. I, k. 4 a.r.).

W trakcie tej służby wnioskodawca doznał wypadku.

Orzeczeniem z 19.01.1990 r. Rejonowej Wojskowej Komisji Lekarskiej w E. po rozpoznaniu (...) W. M. (1) został uznany za trwale niezdolnego do służby wojskowej (k. 6 a.r.).

Decyzją z dnia 10 maja 1990 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał W. M. (1) rentę inwalidy wojskowego w związku ze służbą wojskową od dnia 20.01.1990 r., na podstawie orzeczenia Obwodowej Komisji Lekarskiej ZUS z 23.04.1990 r. (k. 13, 14, 17 a.r.).

Orzeczeniem Obwodowej Komisji Lekarskiej z 3.06.1991r. wnioskodawca został zaliczony do pierwszej grupy inwalidów w związku ze służbą wojskową oraz ustalono, iż wymaga opieki drugiej osoby (k. 39, 40 a.r.).

Orzeczeniem z 24.06.1997 r. Obwodowa Komisja Lekarska ZUS ponownie zaliczyła skarżącego do pierwszej grupy inwalidów w zw. ze służbą wojskową na stałe (k. 66, 67a.r.).

Kolejnymi decyzjami organ rentowy przeliczał wnioskodawcy przyznaną rentę w związku ze służbą wojskową.

Naczelnny Lekarz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 5.12.2012r. przedstawił wniosek o rozpatrzenie w trybie nadzoru nad wykonywaniem orzecznictwa lekarskiego określonego w art. 14 ust. 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS orzeczenia dot. W. M. (1) z dnia 24.06.1997 r. (k. 264 a.r.).

Zakład skierował wnioskodawcę na badania przez lekarza konsultanta psychiatrę i psychologa.

Lekarz konsultant ZUS w opinii z 11.01.2013 r. po rozpoznaniu (...) uznał badanego za częściowo niezdolnego do pracy w związku ze służbą wojskową przez okres 2 lat (dok. med.).

Naczelnny Lekarz ZUS na podstawie art. 14 ust. 5 poz. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przekazał sprawę W. M. (1) do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską (k. 270 a.r.).

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 18 lutego 2013 r. W. M. (1) po rozpoznaniu stanu (...), ustalono, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k. 273 a.r., dok. med.).

Na podstawie powyższego orzeczenia organ rentowy w dniu 13 marca 2013 r. wydał decyzję, w której odmówił W. M. (1) prawa do renty w związku ze służbą wojskową od 1.04.2013 r. (k. 285 a.r.).

Celem wyjaśnienia spornych okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy specjalistów psychiatry, laryngologa, ortopedy, neurologa, i reumatologa (k. 57).

Biegli specj. neurolog T. G., psychiatra B. S., otolaryngolog prof. J. K., reumatolog dr H. P. w opinii z 19.12.2013 r. rozpoznali u W. M. (1) łagodne (...) i stwierdzili brak niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową.

Biegli wskazali, iż stwierdzone w badaniu reumatologicznym choroby (...) nie upośledzają zdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu rentowym. Ponadto biegli nie stwierdzili w swoim badaniu objawów (...) (...). Opiniowany neguje utraty przytomności. Skarży się jedynie na (...). Nie stwierdzono zatem niezdolności do pracy w związku ze schorzeniami neurologicznymi. Stwierdzone w badaniu(...) powodują utrudnienia funkcjonowania wnioskodawcy we wszystkich dziedzinach życia (także w aspekcie pracy zawodowej), ale nie wpływają znacząco na jego globalne funkcjonowanie psycho-społeczne. Zatem nie sprowadzają niezdolności do pracy również ze względu na stan psychiczny (k.65-67).

Natomiast biegły ortopeda dr M. G. w opinii z 31.03.2014r. po rozpoznaniu u W. M. (1) przebyty(...)

nie uznał częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy zarówno z ogólnego stanu zdrowia, jak i w związku ze służbą wojskową.

Biegły podniósł, iż z wyjaśnień wnioskodawcy wynika, że w dn. 8.11.1989 r. w czasie służby wojskowej, w wyniku „uderzenia przez drzewo” doznał (...). Z powodu (...) był leczony operacyjnie w dniu wypadku.

W dn. 19.01.1990 r. stan zdrowia wnioskodawcy został przeanalizowany przez Rejonową Wojskową Komisję Lekarską w E., która ustaliła rozpoznanie następujących schorzeń:(...)

W dn. 8.05-25.06.1990 r. wnioskodawca był hospitalizowany w Oddziale Wewnętrznym (...) Szpitala (...) w L. z powodu (...) Konsultowany wówczas przez ortopedę, który stwierdził (...)(k. 19 akt ZUS).

W dn. 23.03 - 7.04.1993 r. hospitalizowany w Oddziale(...) w P. z rozpoznaniem:(...) (k. 49 akt ZUS). Operowany w dn. 31.03.1993 r. - (...). Biegły wskazał również, iż z wyjaśnień wnioskodawcy wynika także, że został poszkodowany w wypadku komunikacyjnym w 2007 r. Doznał wówczas urazu (...).

Aktualnie podaje uczucie blokowania i dolegliwości (...). Dolegliwości tego występują z nasileniem od około 7-8 lat. Zgłasza także (...).

Biorąc powyższe pod uwagę, po przeprowadzeniu badania przedmiotowego, biegły ortopeda nie stwierdził u wnioskodawcy niezdolności do pracy zarówno z ogólnego stanu zdrowia, jak i w związku ze służbą wojskową. Wskazał, iż sprawność narządów ruchu jest na tyle dobra, że wnioskodawca może pracować zgodnie z kwalifikacjami. Aktualna wydolność ruchowa(...) jest prawidłowa. Funkcja rąk prawidłowa. Kończyny dolne z niewielkim zmniejszeniem obwodu lewej nogi, prawidłową ruchomością bioder, kolan i stóp. Lewe kolano z niewielkim zmniejszeniem stabilności po stronie przysiadkowej. Oba kolana z dodatnimi testami rzepkowo-udowymi, wskazującymi na uszkodzenie powierzchni chrząstki w przebiegu niewielkich zmian zwyrodnieniowych. Chód wydolny.

Reasumując, ze względu na schorzenia podlegające ocenie ortopedycznej, nie uznaje się częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy zarówno z ogólnego stanu zdrowia, jak i w związku ze służbą wojskową (k. 77, 78).

Do opinii złożył zastrzeżenia wnioskodawca. Podnosząc, iż od daty wypadku ma problemy ze zdrowiem, ostatnio ponownie uległ wypadkowi w związku z czym leczył się w szpitalu. Dołączył dodatkową dokumentację, wnosząc o dopuszczenie dowodu z opinii nowych biegłych psychiatry i neurologa.

Postanowieniem z 21.10.2014 r. Sąd dopuścił dowód z opinii innych biegłych specjalistów: psychiatry i neurologa (k. 94).

W opinii z 16.02.2014 r. biegli specj. neurolog dr A. S. i psychiatra dr E. L. rozpoznały u W. M. (1):

stan po urazie (...) leczony operacyjnie /1989 r. podczas służby wojskowej/, przebyty (...) w lipcu 2014 r. ze złamaniem (...) – (...) -leczony zachowawczo, (...).

W związku ze służbą wojskową po wypadku w 1989 r. nie stwierdziły niezdolności do pracy. Wskazały, że wnioskodawca jest niezdolny do pracy z ogólnego stanu zdrowia po przebytych(...) w lipcu 2014 r. Stopień niezdolności do pracy będzie możliwy do określenia po wykonaniu aktualnego badania psychologicznego i dostarczeniu aktualnego zaświadczenia z PZP – po urazie w lipcu 2014 r.

Biegłe wskazały, że wnioskodawca był rencistą od 1989 r. po wypadku w trakcie służby wojskowej. W wypadku doznał złamania (...)- leczony operacyjnie.

Od 2008 r. badany prowadził własną działalność gospodarczą – bar. Zgłasza(...). Po pierwszym wypadku nie był długotrwale leczony u neurologa. W badaniu neurologicznym nie stwierdzono objawów patologicznych i ogniskowych. Rozpoznane zaburzenia uszkodzenia (...) bez istotnego wpływu na funkcjonowanie psycho-społeczne. W badaniu neurologicznym oraz psychiatrycznym i wnikliwej analizie szerszej dokumentacji biegli orzekli, że w związku ze służbą wojskową i z tym wypadkiem w 1989 r. wnioskodawca jest zdolny do pracy. Nową okolicznością jest przebyty kolejny (...)w lipcu 2014 r. (karta w załączeniu) (...)

Stopień niezdolności do pracy będzie możliwy do ustalenia po aktualnym badaniu psychologicznym oraz dostarczeniu dokumentu z poradni PZP za okres po urazie z lipca 2014 r. (k. 106-108).

Powyższe ustalenia oparte zostały na przeprowadzonych w sprawie dowodach z opinii biegłych w zakresie, w jakim dowody te pozwalały na wysnucie spójnych i logicznych wniosków. Opisane opinie są zgodne w swych wnioskach, odwołują się szczegółowo do dokumentacji medycznej i wyników badań, są jasne w swej treści. Tym samym, Sąd obdarzył je wiarą w całości. Ustalone przez drugi zespół biegłych niezdolność do pracy z ogólnego stanu zdrowia powstała w 2014 r. nie ma znaczenia dla przedmiotu sprawy. Tym samym brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania W. M. (1) w kierunku ustalenia, że jego niezdolność do pracy pozostaje w związku ze służbą wojskową.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt. 1) z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (t.j. Dz. U. z 2010 r., nr 101, poz. 648 ze zm., dalej: „u.z.i.w.”) inwalidą wojskowym jest żołnierz niezawodowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, który został zaliczony do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego w czasie odbywania czynnej służby wojskowej w okresie pokoju.

Art. 34 pkt. 1) powołanej ustawy do kategorii żołnierzy niezawodowych zalicza żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową.

Zgodnie z art. 192 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 153, późn. 1227 ze zm.) pod użytym w u.z.i.w. terminem inwalidztwo należy rozumieć pojęcie niezdolności do pracy, przy czym grupa inwalidzka odpowiada stopniowi niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 12 i 13 ustawy emerytalnej w zw. z art. 64 u.z.i.w. niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Niemniej jednak ustalenia w przedmiocie niezdolności do pracy zasadzają się na okolicznościach natury medycznej. Ze względu na to, w niniejszej sprawie zaszła potrzeba pozyskania wiadomości specjalnych, których jedynym źródłem może być opinia biegłych. Sąd jedynie sformułował dla nich tezę dowodową i dokonał ich doboru - odpowiednio do specjalności, mając na uwadze wynikającą z dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej historię medyczną ubezpieczonego, a także treść jego wniosków zawartych w odwołaniu oraz kolejnych zastrzeżeniach do opinii. Ponadto sąd miał obowiązek dokonać oceny przedłożonych przez biegłych opinii w oparciu o wynikającą z art. 233 k.p.c. zasadę swobodnej oceny dowodów, tj. wedle reguł logiki oraz własnego przekonania popartego wszechstronnym rozważeniem zebranego w sprawie materiału. To ostatnie dotyczyło głównie obowiązku zestawienia oceny dokonanej przez biegłych z dołączoną do sprawy dokumentacją medyczną - aktualną na dzień wydawania decyzji przez organ rentowy - oraz zmianami oceny stanu zdrowia ubezpieczonego przez organy orzecznictwa lekarskiego ZUS. Należy jednak zaznaczyć, że chodziło tutaj o ocenę dowodu z opinii biegłych jedynie pod kątem jej rzetelności, kompletności i logiki zawartych w niej wywodów. Siłą rzeczy sąd nie jest władny dokonać fachowej, w tym wypadku medycznej oceny takiej opinii.

W sprawie na podstawie opisanych opinii ustalono, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy w związku ze służbą wojskową.

W myśl art. 107 ustawy emerytalnej w zw. z art. 64 u.z.i.w. prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1, orzeczono jak w wyroku.